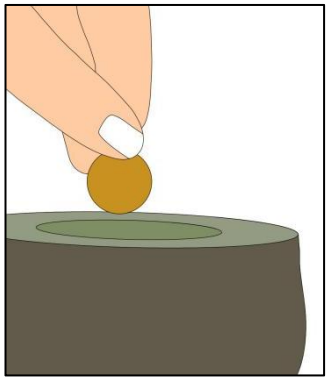

Hristiyanlıkta Sadaka Verme Geleneği

Sadaka - yoksullara verilen giysi, yiyecek veya para

İnciller

Dikkat edin, sadakanızı insanların sizi görmesi için, onların önünde vermeyin; yoksa gökteki Babanızdan hiçbir ödül alamazsınız. Bu nedenle, sadaka verdiğiniz zaman, münafıkların sinagoglarda ve sokaklarda yaptıkları gibi, insanların övgüsünü kazanmak için önünüzde borazan çalmayın. Doğrusu size söylüyorum, onlar ödüllerini almışlardır. Ama sadaka verdiğiniz zaman, sağ elinizin ne yaptığını sol eliniz bilmesin; sadakanız gizli kalsın ve gizli olanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir. Matta 6:1-4

İsa cevap vererek şöyle dedi: “ Bir adam Yeruşalim'den Eriha'ya inerken hırsızların eline düştü. Hırsızlar onu soyup yaraladılar ve yarı ölü halde bırakıp gittiler. Tesadüfen oradan bir rahip geçiyordu; onu görünce diğer taraftan geçip gitti. Aynı şekilde bir Levili de o yere geldi, ona baktı ve diğer taraftan geçip gitti. Ama yolculuk eden bir Samiriyeli, onun bulunduğu yere geldi; onu görünce ona acıdı, yanına gitti, yaralarını sardı, üzerine zeytinyağı ve şarap döktü, kendi hayvanına bindirdi ve bir hana götürüp ona baktı. Ertesi gün ayrılırken iki kuruş çıkardı, han sahibine verdi ve dedi ki: 'Ona iyi bak; daha ne harcarsan, tekrar geldiğimde sana ödeyeceğim.'” "Şimdi bu üçünden hangisi, sence, hırsızların eline düşen adama gerçek bir komşu oldu?" diye sordu. Adam, "Ona merhamet gösteren," dedi. Bunun üzerine İsa, " Git, sen de aynısını yap," dedi. (Luka 10:30-37)

"Fakat sahip olduklarınızdan sadaka verin; işte, her şey sizin için temiz olur." (Luka 11:41)

Mallarınızı satın ve sadaka verin; kendinize eskimeyen, tükenmeyen, hırsızın yaklaşamayacağı, güve tarafından bozulmayacak bir hazine olan keseler edinin. Çünkü hazineniz nerede ise, kalbiniz de orada olacaktır. Luka 12:33-34

Elçilerin İşleri

Petrus ve Yuhanna, dua vakti olan dokuzuncu saatte birlikte tapınağa çıktılar. Orada, ana rahminden beri sakat olan bir adam taşınıyordu; bu adamı her gün, tapınağa girenlerden sadaka istemesi için, Güzel Kapı denilen tapınağın kapısına bırakırlardı. Adam, Petrus ve Yuhanna'nın tapınağa girmek üzere olduklarını görünce sadaka istedi. Petrus, Yuhanna ile birlikte adama bakarak, "Bize bakın!" dedi. Adam, onlardan bir şey almayı umarak onları dikkatle dinledi. Petrus, "Gümüşüm ve altınım yok; ama neyim varsa sana veriyorum: Nasıralı İsa Mesih'in adıyla kalk ve yürü!" dedi. Petrus onu

sağ elinden tutarak kaldırdı; hemen ayakları ve ayak bilekleri güçlendi. Adam sıçrayarak ayağa kalktı, yürüdü ve onlarla birlikte tapınağa girdi; yürüyerek, sıçrayarak ve Tanrı'yı övgüyle yücelterek. (Elçilerin İşleri 3:1-8)

İman edenlerin büyük bir kısmı tek yürek ve tek ruh halindeydi; hiçbirisi sahip olduğu şeylerden birinin kendisine ait olduğunu söylemedi, her şeylerini ortaklaşa kullandılar. Elçiler, Rab İsa'nın dirilişine dair büyük bir güçle tanıklık ettiler ve hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı. Aralarında hiçbir şeyden yoksun olan yoktu; çünkü toprak ve ev sahibi olanların hepsi bunları sattılar ve satılan şeylerin bedelini elçilerin ayaklarına getirdiler; ve her birine ihtiyacına göre dağıtım yapıldı. Elçiler tarafından Barnabas (yani teselli oğlu) diye anılan, Kıbrıslı bir Levili olan Yoses, toprağı vardı; onu sattı, parasını getirdi ve elçilerin ayaklarına koydu. Elçilerin İşleri 4:32-37

Yafa'da Tabitha adında bir öğrenci vardı; bu isim tercümede Dorcas olarak da geçer. Bu kadın iyilik ve sadaka konusunda çok cömertti. (Elçilerin İşleri 9:36)

Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı; İtalyan birliğinin yüzbaşısıydı. Dindar bir adamdı, bütün ailesiyle birlikte Tanrı'dan korkardı, halka çok sadaka verirdi ve sürekli Tanrı'ya dua ederdi. Günün dokuzuncu saatinde, Tanrı'nın bir meleğinin kendisine gelip, "Kornelius!" dediğini açıkça bir görümde gördü. Ona baktığında korktu ve "Ne var, Rab?" dedi. Melek ona, "Duaların ve sadakaların Tanrı'nın huzurunda bir anıt olarak yükseliyor." dedi. (Elçilerin İşleri 10:1-4)

Kornelius dedi ki: “Dört gün önce bu saate kadar oruç tutmuştum; dokuzuncu saatte evimde dua ediyordum ve işte, önümde parlak giysiler içinde bir adam belirdi ve dedi ki: ‘Kornelius, duan kabul edildi ve sadakan Tanrı'nın huzurunda hatırlandı.’” (Elçilerin İşleri 10:30-31)

Size her şeyi gösterdim; böyle çalışarak zayıfları desteklemeniz ve Rab İsa'nın şu sözlerini hatırlamanız gerektiğini anlattım: " Vermek almaktan daha mübarektir." (Elçiler 20:35)

İşte ben de kendimi, Tanrı'ya ve insanlara karşı her zaman suçsuz bir vicdana sahip olmaya adıyorum. Uzun yıllar sonra milletime sadaka ve adaklar getirmeye geldim. Elçilerin İşleri 24:16-17

Çalan artık çalmasın; fakat çalışsın, elleriyle iyi işler yapsın ki, muhtaç olana verecek bir şeyi olsun. Efesliler 4:28

Apokrif

Ben Tobit, ömrüm boyunca doğruluk ve adalet yolunda yürüdüm ve kardeşlerime ve benimle birlikte Ninova'ya, Asurlular ülkesine gelen milletime çokça sadaka verdim. Tobit 1:3

Düşman zamanında kardeşlerime çok sadaka verdim, açlara ekmeğimi, çıplaklara giysilerimi verdim; eğer milletimden ölü birini görürsem veya Ninova surlarının etrafında dolaşan birini görürsem, onu gömdüm. (Tobit 1:16-17)

Malından sadaka ver; sadaka verdiğin zaman kıskançlık etme, yüzünü hiçbir yoksuldan çevirme ki, Allah'ın yüzü de senden çevrilmesin. Eğer bol malın varsa, ona göre sadaka ver; eğer az malın varsa, azına göre vermekten korkma. Çünkü böylece, ihtiyaç günü için kendine iyi bir hazine biriktirirsin.

Çünkü sadaka ölümden kurtarır ve karanlığa düşmeye izin vermez. Çünkü sadaka, onu veren herkes için Yüce Allah katında iyi bir hediyedir. Tobit 4:7-11

Açlara ekmeğinden, çıplaklara giysinden ver; bolluğun ölçüsünde sadaka ver; sadaka verdiğin zaman da kıskançlığa göz dikme. (Tobit 4:16)

Dua, oruç, zekât ve salih amellerle birlikte iyidir. Salih amellerle az şey, haksız amellerle çok şeyden daha iyidir. Sadaka vermek, altın biriktirmekten daha iyidir; çünkü zekât ölümden kurtarır ve bütün günahları temizler. Sadaka ve salih amelleri uygulayanlar hayatla dolacaklardır. (Tobit 12:8-9)

Tobit, Tanrı'yı övmeyi bıraktı. Gözleri elli sekiz yaşındayken görme yetisini kaybetti; sekiz yıl sonra görme yetisi geri geldi. Sadaka verdi, Rab Tanrı'dan korkusu arttı ve O'nu övdü. Tobit 14:1-2

Beni ve anneni de benimle birlikte düzgün bir şekilde göm; Ninova'da daha fazla oyalanma. Oğlum, Aman'ın kendisini büyüten Akiyakarus'a nasıl davrandığını, onu aydınlıktan karanlığa nasıl indirdiğini ve yine de ona nasıl karşılık verdiğini hatırla: Akiyakarus kurtuldu, ama diğeri cezasını aldı; çünkü karanlığa indi. Manasses sadaka verdi ve kendisine kurulan ölüm tuzaklarından kurtuldu; ama Aman tuzağa düştü ve helak oldu. Şimdi, oğlum, sadakanın ne yaptığını ve doğruluğun nasıl kurtardığını düşün. Bunları söyledikten sonra, yüz sekiz elli yaşında yatağında can verdi; ve onu saygın bir şekilde gömdüler. Tobit 14:10-11

Su, alev alev yanan ateşi söndürür; sadaka ise günahların kefaretini sağlar. (Sirak 3:30)

Dua ederken cesaretini kaybetme ve sadaka vermeyi ihmal etme. (Sirak 7:10)

Sürekli kötülükle meşgul olana da, sadaka vermeyene de hayır gelmez. (Sirak 12:3)

Bir insanın sadakası onun nezdinde bir mühür gibidir; o da insanların iyiliklerini gözbebeği gibi korur ve oğullarına ve kızlarına tövbe etmelerini öğütler. (Sirak 17:22)

Sadakayı ambarlarına koy; o seni her türlü sıkıntıdan kurtaracaktır. (Sirak 29:12)

Altına düşkün olan haklı çıkarılamaz ve yozlaşmanın peşinden giden ondan yeterince faydalanacaktır. Altın birçoklarının yıkımına sebep olmuş ve yıkımları göz önünde olmuştur. Ona kurban sunanlar için bir tökezleme taşıdır ve her ahmak onunla tuzağa düşecektir. Kusursuz bulunan ve altın peşinde koşmayan zengin ne mutlu! O kimdir? Onu mübarek sayacağız; çünkü halkı arasında harika işler yapmıştır. Kim denenmiş ve kusursuz bulunmuştur? Öyleyse övünsün. Kim suç işleyebilirken suç işlememiş, kötülük yaparken yapmamıştır? Malları sağlamlaştırılacak ve cemaat onun sadakasını açıklayacaktır. Sirak 31:5-11

İyiliğe karşılık veren, güzel un sunar; sadaka veren ise övgü sunar. (Sirak 35:2)

Sıkıntı zamanında kardeşler ve yardım, onlara karşıdır; fakat sadaka, ikisinden de daha çok kurtarır. (Sirak 40:24)

İncil'in Kayıp Kitapları

Kutsal ve daima şanlı Bakire Meryem, Davud'un kraliyet soyundan ve ailesinden gelmiş olup, Nasıra şehrinde doğmuş ve Kudüs'te, Rabbin tapınağında eğitim görmüştür. Babasının adı Yoakim, annesinin adı ise Anna idi. Babasının ailesi Celile ve Nasıra şehrindendi. Annesinin ailesi ise Beytlehem'dendi. Hayatları Rabbin gözünde sade ve doğru, insanlar önünde ise dindar ve kusursuzdu. Çünkü bütün mallarını üç kısma ayırmışlardı: Birini tapınağa ve tapınak görevlilerine ayırmışlar, diğerini yabancılara ve yoksullara dağıtmışlar, üçüncüsünü ise kendilerine ve ailelerinin ihtiyaçlarına ayırmışlardı. (Meryem'in Doğumu İncili 1:1-4)

Ey Yoakim, korkma, beni görünce de telaşlanma; çünkü ben Rabbin sana gönderdiği bir melekim. Dualarının kabul edildiğini ve sadakalarının Tanrı katında yükseldiğini sana bildirmek için geldim. (Meryem'in Doğumu İncili 2:3)

Daha sonra melek karısı Anna'ya göründü ve şöyle dedi: "Korkma, gördüğünün bir ruh olduğunu da sanma. Çünkü ben, dualarınızı ve sadakalarınızı Tanrı'ya sunan meleğim ve şimdi sana gönderildim ki, size Meryem adında bir kız çocuğu doğacağını ve bütün kadınlardan daha mübarek olacağını bildireyim." (Meryem'in Doğumu İncili 3:1-2)

Hermas'ın Çobanının Üçüncü Kitabı 2:1-13 (Benzetmeler)
1 Tarlaya doğru yürürken, karaağacı ve asmayı inceliyor, meyvelerini düşünüyordum. O sırada bir melek bana göründü ve dedi ki: "Neyi bu kadar uzun süre kendi içinde düşünüyorsun?"
2 Ben de ona dedim ki: "Efendim, bu asma ve bu karaağacı meyvelerinin güzel olmasından dolayı beğeniyorum." O da bana dedi ki: "Bu iki ağaç, Tanrı'nın kulları için ibret olsun diye dikilmiştir."
3 Ben de ona dedim ki: "Efendim, bahsettiğiniz bu ağaçların deseninin neye benzediğini öğrenmek istiyorum." O da dedi ki: "Dinleyin, şu asmayı ve şu karaağacı görüyor musunuz?" Ben de dedim ki: "Efendim, görüyorum."
4 Bu asma, diyor ki, meyve veriyor; fakat karaağaç meyvesiz bir ağaçtır. Bununla birlikte, bu asma karaağacın yanına dikilip onun tarafından desteklenmeseydi, çok meyve vermezdi; yerde yatarsa da, karaağaca tutunmadığı için kötü meyve verirdi; oysa karaağaca tutunarak desteklendiğinde hem kendisi hem de karaağaç için meyve veriyor.
5 Bakın, karaağaç asmadan daha az değil, aksine daha çok meyve veriyor. "Efendim, nasıl oluyor da asmadan daha çok meyve veriyor?" dedim. "Çünkü," dedi, "asma karaağacın üzerinde durduğu için hem çok hem de iyi meyve veriyor; oysa yerde yatarsa çok az ve çok da kötü meyve verir."
6 Bu benzetme, Tanrı'nın kullarına açıklanmıştır ve zengin ile fakiri temsil eder. Ben, "Efendim, bunu bana açıklayın," diye cevap verdim. O da, "Dinleyin," dedi, "zenginin serveti vardır; fakat Rabbe karşı fakirdir; çünkü servetiyle meşguldür ve Rabbe çok az dua eder; ettiği dualar da tembelce ve güçsüzdür."
7 Bu nedenle, zengin adam fakire istediği şeyleri uzattığında, fakir adam zengin için Rabbe dua eder; ve Tanrı zengin adama her türlü iyiliği verir, çünkü fakir adam duada zengindir; ve onun isteklerinin Rab katında büyük bir gücü vardır.
8 Bunun üzerine zengin adam, Rabbin kendisini işittiğini anladığı için fakire her şeyi yapar; ve tereddüt etmeden, onun istediğini daha büyük bir istekle verir ve hiçbir şeyden mahrum kalmamasına özen gösterir.
9 Yoksul adam zengin için Rabbe şükreder; çünkü onlar her iki işlerini de Rabden isterler.
10 Bu nedenle insanlar karaağacın meyve verdiğini düşünmezler; ve karaağacın asmaya katılmasıyla asmanın hem kendisi hem de karaağaç için iki kat verim sağladığını bilmezler ve anlamazlar.

11 Aynı şekilde, zenginler için Rabbe dua eden yoksulların duaları da Rab tarafından kabul edilir; ve zenginlikleri artar, çünkü zenginliklerinden yoksullara hizmet ederler. Bu nedenle, her ikisi de birbirlerinin iyiliklerinden pay alırlar.
12 Bu şeyleri yapan hiç kimse Rab tarafından terk edilmeyecek, yaşam kitabına yazılacaktır.
13 Zengin olan ve kendilerinin arttığını bilenler ne mutlu! Çünkü bunu bilen, başkalarına da bir nebze de olsa yardım edebilir.

Cennetin Unutulmuş Kitapları

Zebulun'un Vasiyeti 2:1-21
1 Çocuklarım, size diyorum ki, Rabbin buyruklarını yerine getirin, komşularınıza merhamet edin ve sadece insanlara değil, hayvanlara da şefkat gösterin.
2 Bütün bu şeylerden dolayı Rab beni kutsadı; kardeşlerimin hepsi hastalanırken ben hastalanmadım, çünkü Rab her birinin amacını bilir.
3 Bu nedenle, ey çocuklar, yüreklerinizde merhamet olsun; çünkü insan komşusuna nasıl davranırsa, Rab de ona öyle davranacaktır.
4 Çünkü kardeşlerimin oğulları Yusuf yüzünden hastalanıp ölüyorlardı; çünkü yüreklerinde merhamet yoktu. Ama benim oğullarım, bildiğiniz gibi, hastalıktan kurtuldular.
5 Kenan ülkesinde, deniz kıyısında iken babam Yakup için balık tuttum; denizde birçokları boğulurken ben sağ salim kaldım.
6 Denizde yolculuk yapacak bir gemiyi ilk ben yaptım; çünkü Rab bana bu konuda anlayış ve bilgelik verdi.
7 Ben de onun arkasına bir dümen indirdim ve ortasına dik duran başka bir tahta parçasına bir yelken gerdim.
8 Ve ben de o gemiyle kıyılar boyunca yelken açtım, babamın evine balık tuttum, ta ki Mısır'a varıncaya kadar.
9 Ve merhametim sayesinde avımı her yabancıyla paylaştım.
10 Yabancı, hasta veya yaşlı olan herkese balıkları haşlayıp iyice pişirir, ihtiyacı olan herkese ikram ederdim; onlarla birlikte üzülür, onlara acırdım.
11 Bu nedenle, balık tuttuğumda Rab beni bol balıkla doyurdu; çünkü komşusuyla paylaşan, Rab'den kat kat daha fazlasını alır.
12 Beş yıl boyunca balık tuttum ve gördüğüm herkese dağıttım; bu, babamın evinin bütün geçimini sağlamaya yetti.
13 Yazın balık tutardım, kışın ise kardeşlerimle birlikte koyun otlatırdım.
14 Şimdi size yaptıklarımı anlatacağım.
15 Kış mevsiminde çıplaklıktan perişan halde bir adam gördüm, ona acıdım ve babamın evinden gizlice bir giysi çalıp perişan haldeki adama verdim.
16 Bu nedenle, ey çocuklarım, Allah'ın size bahşettiği nimetlerden herkese tereddütsüz şefkat ve merhamet gösterin ve herkese iyilikle verin.
17 Eğer muhtaç olana verecek imkanınız yoksa, merhamet göstererek ona acıyın.
18 Biliyorum ki, elim muhtaç olana verecek gücü bulamadı ve onunla birlikte yedi furlong boyunca ağlayarak yürüdüm; içim ona karşı şefkatle doldu.
19 Bu nedenle, ey çocuklarım, siz de herkese karşı şefkatli ve merhametli olun ki, Rab de size şefkat ve merhamet göstersin.
20 Çünkü son günlerde de Tanrı yeryüzüne merhametini gönderecek ve merhamet dolu insanları bulduğu her yerde ikamet edecektir.
21 Çünkü bir insan komşularına ne kadar merhamet ederse, Rab de ona o kadar merhamet eder.